

76de Møde.

Onsdag den 19. Februar Kl. 1¹/₂.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Bipest.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4415).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Nygart: Biavlens hører jo i dobbelt Betydning til det, man kalder Bierhverv, og det er et gammelt Bierhverv. Man kan læse i Historien fra de allertidligste Tider om, hvorledes Biavl med dens Produkter, Honning og Voks, har spillet en stor Rolle. Uagtet det for mange staaer som et ubetydeligt Erhverv, der kun skænkes ringe Opmærksomhed, har det dog været et Bierhverv, der har været af ikke ganske lille Betydning for mange Mennesker, og da navnlig for mange Smaakaarsfolk. Selv den, der ingen Jord har, kan jo, naar han blot har saa megen Plads udenfor sit Hus, at han kan opstille Bistader, drive Biavl med Udsigt til et lønnende Resultat. Nu har jeg ofte hørt den Betragtning gjort gældende, at det var egentlig ikke rigtigt hæderligt, at den Mand, der ikke selv ejede Jord, og dermed de Planter og Blomster, der giver Næring til Bierne, saaledes levede af Naboens Produkter. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at ramme en Pæl gennem dette. Det er ingenlunde saaledes, at den Mand, der ikke selv har den fornødne Plads til Biernes Raadighed, bærer sig ad i Virkeligheden paa samme Maade som den, der, uden at have Jord, holder en Flok Husdyr, som han slipper ind paa Naboens Mark. Det er en ganske vildledende Sammenligning. Biavl spiller en stor Rolle, ikke blot for den, der har Bierne og høster Frugten af dem i Form af Honning og Voks, men ogsaa for hele vor Planteavl. Det er jo en forlængst fastslaaet Kendsgerning, at Bierne spiller en overordentlig stor Rolle ved Planternes Befrugtning, og det har navnlig ikke saa ringe Betydning nu, da det ser ud til, at Frøavlens skal antage et større Omfang end hidtil. Spørgsmaalet om Bierne

rækker derfor langt videre end til dem, der direkte befatter sig med dem. Det er ganske nødvendigt, for at Planternes Befrugtning kan finde Sted i fornødent Omfang og paa fyldestgørende Maade, at der er rigeligt med Insekter og navnlig med Bier, der paa deres Flugt fra Blomst til Blomst medfører Befrugtningsstøvet fra den ene til den anden og derved bidrager overordentlig meget til Befrugtningen.

Det er dog med Biavlens som med andre Erhverv, at enhver Ting har sin Plage, og noget af det, der har gjort Biavlens umaadelig Fortræd og endnu gør det, er Bipesten. Indtil for faa Aar siden stod man famlende overfor, hvorledes man skulde bekæmpe den paa rette Maade. En af dem, der har udrettet mest i saa Henseende i det praktiske Liv, er forhenværende Folketingsmand Carl Hansen, Holsteinsminde. Han har i en Række Aar spillet en Rolle indenfor Danmarks Biavlerforeninger og har navnlig syslet med den Tanke, hvorledes man kunde gøre noget effektivt for at udrydde Bipesten. Han blev Formand for en Kommission, der skulde undersøge dette Spørgsmaal, og denne Kommission afgav en Betænkning og Udkast til en Lov om Bekæmpelse af Bipesten. Det blev i alt væsentlig lagt til Grund for Loven af 1908, der gik ud paa, at Staten aarlig skulde bidrage 10 000 Kr. til Bekæmpelse af Bipesten, og at Danmarks Biavlerforeninger skulde have Ledelsen, skulde staa for, hvorledes Sagen skulde gribes an, naturligvis dertil autoriseret af Ministeriet og efter nærmere Forskrifter derfra. Disse 10 000 Kr. skulde aarlig bevilges paa Finansloven, saaledes at hvad der det ene Aar sparede af Beløbet, kunde bruges det næste. Loven gjaldt for en Periode af 5 Aar, og i denne Tid toges der saa fat paa Bekæmpelsen af Bipesten. Man fik uddannet Folk, som var skikkede til som Tilsynsmænd at drage ud og undersøge de bepeste Stader, hvor de fandtes, og bekæmpe Sygdommen paa bedste Maade. Der blev oprettet Kursus, hvor man uddannede disse Tilsynsmænd, for at de kunde være saa godt udrustede til deres Gerning som muligt.

Efter at den første Lov om Bekæmpelse af Bipest af 8. Maj 1908 havde virket i 5 Aar, blev den ifølge en Revisionsbestemmelse, som den indeholdt, revideret for det næste Femaar, som vi nu staaer ved Afslutningen af. Det blev da i Loven af 1. April 1914 bestemt, at der aarlig kun skulde anvendes 5 000 Kr. af Statskassens Midler, bevilgede paa de aarlige Finanslove. Deraf kunde der forlods anvendes 500 Kr. til